PŘEHLED VZORCŮ A HLAVNÍCH POJMŮ na přednáškách KMA/PSA 7. až 12. týdne ZS 2015/16

(následující bude mj. promítnuto během těchto přednášek PSA - volná místa na stránkách jsou úmyslně : po vytištění lze používat k doplnění vlastních poznámek)

Vysvětlení, použití, grafy, příklady, etc. budou na přednášce.

ÚVOD DO MATEMATICKÉ STATISTIKY

1. POPISNÁ STATISTIKA

(statistický) **soubor**: x_1, x_2, \ldots, x_n [\approx hodnoty (diskr. nebo spoj.) náh. veličiny] $x_i \in R \ldots$ prvek souboru, hodnota v souboru $n \in N \ldots$ rozsah souboru četnost, resp. relativní četnost prvku uspořádaný soubor: $x_{(1)} \leq x_{(2)} \leq \ldots \leq x_{(n)}$

CHARAKTERISTIKY POLOHY

• (aritmetický) průměr:

$$\bar{x} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^{n} x_i$$

Je-li n_i četnost i-té hodnoty x_i , $(i=1,2,\ldots,k)$ souboru, pak $n=n_1+n_2+\ldots+n_k$, tj. průměr lze napsat jako $\overline{x}=\frac{x_1n_1+x_2n_2+\ldots+x_kn_k}{n}=\sum_{i=1}^k x_iw_i$, kde $w_i=\frac{n_i}{n}\,(i=1,2,\ldots,k)$.

- medián \tilde{x} (uspořádaného) souboru je jeho: prostřední hodnota (je-li n liché), resp. aritm. průměr dvou prostředních hodnot (je-li n sudé)
- modus \hat{x} je hodnota(-y) s nejvyšší četností

CHARAKTERISTIKY VARIABILITY

- rozpětí je rozdíl mezi největší a nejmenší hodnotou
- (výběrový) rozptyl:

$$s^{2} = \frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^{n} (x_{i} - \bar{x})^{2}$$

• (výběrová) směrodatná odchylka:

$$s = \sqrt{s^2}$$

2. ODHADY PARAMETRŮ

náhodný výběr rozsahu n z rozdělení náhodné veličiny X je posloupnost nezávislých náh. veličin X_1, X_2, \ldots, X_n , které mají stejné rozdělení jako X

 x_1, x_2, \dots, x_n je tzv. **realizace** náh. výběru (= statistický soubor)

neznámou hodnotu parametru v rozdělení X nahrazujeme vhodným reálným číslem, spočteným z realizace náh. výběru - tzv. **bodový odhad** parametru

 \bullet stř. hodnotu E(X) odhadujeme aritm. průměrem:

$$E(X) \approx \bar{x}$$

odtud:
$$p \approx \overline{x} \text{ pro } X \sim A(p)$$

 $\lambda \approx \overline{x} \text{ pro } X \sim Po(\lambda)$
 $\delta \approx \overline{x} \text{ pro } X \sim Exp(\delta)$
 $\mu \approx \overline{x} \text{ pro } X \sim N(\mu, \sigma^2)$

 \bullet rozptyl D(X) odhadujeme výběrovým rozptylem:

$$D(X) \approx s^2$$

odtud:
$$\sigma^2 \approx s^2$$
 pro $X \sim N(\mu, \sigma^2)$

intervalové odhady (neznámého) parametru θ rozdělení náh. veličiny X:

pro $\alpha \in (0,1)$ [často bývá $\alpha = 0.01, 0.05$ nebo 0.10]

interval (a, b) nazveme 100 $(1-\alpha)$ %-ní (oboustranný) interval spolehlivosti, je-li

$$P(a < \theta < b) = 1 - \alpha$$

[a, resp. b je tzv. dolní, resp. horní mez spolehlivosti]

jednostranné intervaly spolehlivosti: $P(\theta < b) = 1 - \alpha$, resp. $P(a < \theta) = 1 - \alpha$

• je-li x_1, x_2, \ldots, x_n realizace náhodného výběru z rozdělení $X \sim A(p)$, pak 100 $(1-\alpha)$ %-ní interval spolehlivosti pro parametr p je:

$$\left(\hat{p} - u_{1-\frac{\alpha}{2}} \cdot \sqrt{\frac{\hat{p}(1-\hat{p})}{n}} , \hat{p} + u_{1-\frac{\alpha}{2}} \cdot \sqrt{\frac{\hat{p}(1-\hat{p})}{n}}\right)$$

kde $\hat{p}\approx \bar{x}$, přitom n je tak velké, aby $\boxed{n\hat{p}(1-\hat{p})\geq 9}$, $u_{1-\frac{\alpha}{2}}$ jsou kvantily rozdělení N(0,1)

• je-li x_1, x_2, \ldots, x_n realizace náhodného výběru z rozdělení $X \sim N(\mu, \sigma^2)$, kde n > 30, pak $100 (1-\alpha)\%$ -ní interval spolehlivosti pro parametr μ je:

$$\left(\bar{x} - u_{1-\frac{\alpha}{2}} \cdot \frac{s}{\sqrt{n}}, \bar{x} + u_{1-\frac{\alpha}{2}} \cdot \frac{s}{\sqrt{n}}\right)$$

kde $u_{1-\frac{\alpha}{2}}$ jsou kvantily rozdělení N(0,1)

Pozn.: pro $n \le 30$ tento interval spolehlivosti je:

$$\left(\bar{x} - t_{\nu, 1 - \frac{\alpha}{2}} \cdot \frac{s}{\sqrt{n}}, \bar{x} + t_{\nu, 1 - \frac{\alpha}{2}} \cdot \frac{s}{\sqrt{n}}\right)$$

 $t_{\nu,\,1-\frac{\alpha}{2}}\dots$ kvantily t-rozdělenís ν stupni volnosti, kde $\nu=n-1$

t-rozdělení, též **Studentovo rozdělení**, $t(\nu)$, je typem spojitého rozdělení ppsti. Křivka, která je grafem hustoty t-rozdělení, má "obdobný" tvar a symetrii jako normální rozdělení (kde $\mu=0$), ale odráží větší "tvárnost" prostřednictvím $stupně \ volnosti$, označovaném ν .

Tabulky obsahují jen kvantily t-rozdělení pro běžné volby α .

Pro n>30 se používá aproximace $t(\nu)\approx N(0,1).$

• je-li x_1, x_2, \ldots, x_n realizace náhodného výběru z rozdělení $X \sim N(\mu, \sigma^2)$, pak $100 (1-\alpha)\%$ -ní **interval spolehlivosti pro parametr** σ^2 je:

$$\left(\frac{(n-1)\,s^2}{\chi_{\nu,1-\frac{\alpha}{2}}^2}\,,\,\,\frac{(n-1)\,s^2}{\chi_{\nu,\frac{\alpha}{2}}^2}\right)$$

kde $\chi^2_{\nu,\,1-\frac{\alpha}{2}},\,\chi^2_{\nu,\,\frac{\alpha}{2}}$ jsou kvantily χ^2 -rozdělení s ν stupni volnosti, kde $\nu=n-1$

chí-kvadrát rozdělení, $\chi^2(\nu)$, je typem spojitého rozdělení. Křivka, která je grafem hustoty χ^2 -rozdělení, je identicky nulová pro všechny nekladné argumenty a nemá symetrický tvar. Tvar hustoty χ^2 -rozdělení závisí na čísle zvaném stupeň volnosti, označovaném ν .

Tabulky obsahují jen kvantily χ^2 -rozdělení pro běžné volby $\alpha.$

3. TESTOVÁNÍ HYPOTÉZ

Použitím naměřených hodnot testujme určitou (statistickou) hypotézu, označme ji H_0 .

Náš závěr bude vždy jeden z následujících dvou:

- 1. Zamítáme H_0 .
- 2. Nezamítáme H_0 .

Můžeme dopustit chyb dvou druhů:

chyba 1. druhu: H_0 je pravdivá, ale test vede k zamítnutí H_0 ;

chyba 2. druhu: H_0 je nepravdivá, ale test vede k nezamítnutí H_0 .

Ppst chyby 1. druhu se značí α , požaduje se malá a volí se před testem (běžně: 0.1, 0.05, 0.01)

 $\alpha \dots$ tzv. hladina významnosti

Ppst chyby 2. druhu se označuje β (závisí na volbě α).

Rozhodnutí o případném zamítnutí H_0 provádíme pomocí testu zvaného **testové kritérium**. Množina všech hodnot test. kritéria vedoucí k zamítnutí H_0 , se nazývá **kritický obor**, označuje se W. Hodnota, která odděluje W od hodnot, které vedou k nezamítnutí H_0 , je tzv. **kritická hodnota**

Obecný postup:

- 1) Stanovíme H_0 tzv. **nulová hypotéza**
- 2) Stanovíme H_1 tzv. alternativní hypotéza
- 3) Zvolíme **hladinu významnosti** α .
- 4) Vybereme vhodné test. kritérium, stanovíme jeho rozdělení ppsti za předpokladu platnosti H₀. Toto rozdělení, hladina význ. a formulace H₁ určují kritický obor W (kritickými hodnotami jsou pak příslušné kvantily rozdělení test.kritéria). Načrtneme graf rozdělení test. kritéria, vyznačíme W.
- 5) Hodnota test. kritéria $\in W \Rightarrow \mathbf{zamítáme} \ H_0$. Hodnota test. kritéria $\notin W \Rightarrow \mathbf{nezamítáme} \ H_0$.

Podle formulace H_1 dostáváme testy:

• levostranné:

např.
$$H_1: \mu < \mu_0$$

• pravostranné:

např.
$$H_1: \mu > \mu_0$$

• oboustranné:

např.
$$H_1: \mu \neq \mu_0$$

Předpokládejme, že známe typ rozdělení, z něhož pocházejí hodnoty v souboru, a testujeme jen neznámé hodnoty parametrů. Testujeme tzv. **PARAMETRICKÉ HYPOTÉZY** - viz následující testy:

Test parametru p rozdělení A(p)

Používáme testové kritérium

$$u = \frac{\hat{p} - p}{\sqrt{p(1-p)}} \sqrt{n},$$

kde $\hat{p} = \bar{x}$ je odhad parametru p,

pje testovaný parametr (daný v ${\cal H}_0),$

 $n\,$ je rozsah souboru (test požaduje ntak velké, aby $n\hat{p}(1-\hat{p})\geq 9).$

Je-li H_0 pravdivá, pak $u \approx N(0,1)$.

Test parametru μ rozdělení $X \sim N(\mu, \sigma^2),$ tzv. t-test

Testové kritérium:

$$t = \frac{\bar{x} - \mu}{s} \sqrt{n}$$

Je-li ${\cal H}_0$ pravdivá , pakt mát-rozdělení ppsti sn-1 stupni volnosti, tj.

$$t \sim t(\nu)$$
, kde $\nu = n - 1$.

Pozn.: Pro velký rozsah n souboru (řekněme n>30), platí $t(\nu)\approx N(0,1)$. Kritickými hodnotami jsou pak příslušné kvantily u_p rozdělení N(0,1).

Test parametru σ^2 rozdělení $X \sim N(\mu, \sigma^2)$

Testové kritérium:

$$\chi^2 = \frac{(n-1)\,s^2}{\sigma^2} \;,$$

kde n je rozsah souboru,

 s^2 je výběrový rozptyl,

 σ^2 je testovaný rozptyl (daný v H_0).

Je-li H_0 pravdivá, pak χ^2 má χ^2 -rozdělení ppsti sn-1stupni volnosti, tj.

$$\chi^2 \sim \chi^2(\nu)$$
, kde $\nu = n - 1$.

Jiný druh hypotéz jsou tzv. **NEPARAMETRICKÉ HYPOTÉZY** - např. testy, zda naměřené hodnoty "shodují"s určitým typem rozdělení.

Často používaný je chí-kvadrát test dobré shody:

 $n\dots$ rozsah souboru - tj. počet všech (ne nutně různých) naměřených hodnot experimentu $k\dots$ všechny možné výsledky experimentu

pro $i=1,2,\ldots,k$ označme: $n_i\ldots$ pozorovaná četnost i-tého výsledku, $n_i^O\ldots$ očekávaná četnost i-tého výsledku.

testové kritérium:

$$\chi^{2} = \sum_{i=1}^{k} \frac{\left(n_{i} - n_{i}^{O}\right)^{2}}{n_{i}^{O}}$$

Je-lintak velké, $n_i^O \geq 5 \ \, \forall \,\, i=1,\ldots,k\,,$ pak

$$\chi^2 \approx \chi^2(\nu)$$
, kde $\nu = k - 1$

K zamítnutí H_0 : "Není (významný) rozdíl mezi pozorovanými a očekávanými četnostmi vede "velká"hodnota χ^2 , tj. test je **pravostranný**.

 χ^2 -test dobré shody lze použít i pro hodnoty získané ze spojitých rozdělení, jestliže jak pozorované tak očekávané četnosti náleží k nějakým disjunktním třídám (intervalům):

4. KONTINGENČNÍ TABULKY

 $(\chi^2$ -test nezávislosti)

Testujme např. zda technologie má vliv na podíl vadných výrobků. Pozorované četnosti n_{ij} $(i=1,2,3;\ j=1,2)$ zapišme ve formě tzv. **kontingenční tabulky**

n_{ij}	Vyhovující výrobky	Vadné výrobky
Technologie A	226	24
Technologie B	136	14
Technologie C	95	5

 $kontingence \dots$ "statistická"závislost jedné náhodné veličiny (např. technologie), ozn. ji X na jiné náhodné veličině (např. vyhovující/vadný výrobek), ozn. ji Y

Testujeme hypotézu H_0 : "X, Y jsou nezávislé.

Testové kritérium:

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^s \frac{\left(n_{ij} - n_{ij}^O\right)^2}{n_{ij}^O},$$

kde r je počet možných hodnot veličiny X (**řádky**),

s je počet možných hodnot veličiny Y (**sloupce**),

 n_{ij} ... pozorované četnosti

 $n_{ij}^O \dots$ očekávané četnosti příslušné k n_{ij}

Za předpokladu platnosti H_0 je

$$n_{ij}^O = \frac{n_{i\cdot} \ n_{\cdot j}}{n} \ ,$$

kde n_i . je součet četností v i-tém řádku tabulky,

 n_{ij} je součet četností v j-tém sloupci tabulky,

n je celkový počet pozorování v tabulce.

Jsou-li všechny očekávané četnosti aspoň 5, pak $\chi^2 \approx \chi^2(\nu)$, kde $\nu = (r-1)(s-1)$.

5. TESTY VÝBĚRŮ Z ROZDĚLENÍ $N_2(\vec{\mu}, \Sigma)$

TEST NEZÁVISLOSTI

Víme (viz Náh. vektor): Pro $(X,Y) \sim N_2(\vec{\mu}, \Sigma)$ platí: X, Y jsou nezávislé \Leftrightarrow korelační koeficient $\varrho = 0$.

Jsou-li (x_i, y_i) , i = 1, 2, ..., n realizace náh. výběru, odhadujeme $\varrho \approx r$, kde

$$r = \frac{\frac{1}{n} \sum_{x_i y_i - \bar{x}} \bar{y}}{s_x \cdot s_y}$$

 \overline{x} je aritm. průměr hodnot $x_1,\ldots,x_n,$ \overline{y} - " - $y_1,\ldots,y_n,$ s_x je výběr. směrodatná odchylka hodnot $x_1,\ldots,x_n,$ s_y - " - $y_1,\ldots,y_n.$

 $r\dots$ výběrový korelační koeficient

Platí: $-1 \le r \le +1$,

kde $r \approx 0$ naznačuje lineární nezávislost x_i a y_i (resp. nezávislost - pro rozdělení N_2), $r \to \pm 1$ naznačuje silnou lineární závislost (resp. závislost pro N_2).

K testu nezávislosti (při výběrech z N_2) používáme testové kritérium

$$t = \frac{r}{\sqrt{1 - r^2}} \sqrt{n - 2}$$

Platí-li $H_0: \varrho=0,$ pak $t\sim t(\nu),$ kde $\nu=n-2.$

(Alternativa $H_1: \varrho \neq 0 \Rightarrow$ test je oboustranný.)

Zamítneme-li H_0 na hladině $\alpha=0.05$, resp. $\alpha=0.01$, říkáme, že r je **významný**, resp. **vysoce významný**, a hodnoty x_i a y_i považujeme za závislé.

t-TESTY SHODY DVOU STŘEDNÍCH HODNOT

Nechť $[x_i,y_i]$ je náhodný výběr rozsahu n z rozdělení $(X,Y)\sim N_2(\vec{\mu},\Sigma),$ kde $\vec{\mu}=(\mu_1,\mu_2),\,\mu_1=E(X),\,\mu_2=E(Y).$

Testujeme

$$H_0: \mu_1 = \mu_2$$

• t-test pro závislé výběry - tzv. párový t-test

Nechť $z_i = y_i - x_i \ (i = 1, ..., n)$ jsou realizace náhodné veličiny Z = Y - X se střední hodnotou $\mu = \mu_2 - \mu_1$.

Pak $H_0: \mu = 0$ a testové kritérium je

$$t = \frac{\bar{z}}{s} \sqrt{n}$$

kde \overline{z} je aritm. průměr hodnot z_1, \ldots, z_n , s je jejich výběr. směrodatná odchylka.

Při platnosti H_0 je $t \sim t(\nu)$, kde $\nu = n - 1$.

• t-test pro nezávislé výběry

Výběr rozsahu n_1 z rozdělení $N(\mu_1, \sigma_1^2)$: x_1, x_2, \dots, x_{n_1} , arim. průměr x, výběr.rozptyl s_1^2 Výběr rozsahu n_2 z rozdělení $N(\mu_2, \sigma_2^2)$:

 $y_1,y_2,\dots,y_{n_2},~$ aritm. průměr $\overset{-}{y},$ výběr.
rozptyl s_2^2

Testové kritérium :

$$t = \frac{\bar{x} - \bar{y}}{\sqrt{\frac{1}{n_1}s_1^2 + \frac{1}{n_2}s_2^2}}$$

Platí-li $H_0: \mu_1=\mu_2,$ je $t\sim t(\nu),$ kde $\nu=min(n_1,n_2)-~1.$

F-TEST SHODY DVOU ROZPTYLŮ

Označme dva nezávislé náhodné výběry z normálního rozdělení tak, aby $s_1^2 \geq s_2^2.$

Testové kritérium:

$$f = \frac{s_1^2}{s_2^2}$$

Platí-li $H_0: \sigma_1^2 = \sigma_2^2$, pak $f \sim F(\nu_1, \nu_2)$, kde $\nu_1 = n_1 - 1$, $\nu_2 = n_2 - 1$.

 $F(\nu_1,\nu_2)$ je tzv. **F-rozdělení** s ν_1 a ν_2 stupni volnosti

Test je pravostranný a kvantily (=kritické hodnoty testu) F-rozdělení jsou v tabulkách.

6. REGRESE, METODA NEJMENŠICH ČTVERCŮ

"nejlépe" odpovídají

```
dáno: [x_i, y_i], i = 1, 2 \dots, n x_i \dots dány "přesně" či se zanedbatelnou chybou y_i \dots určeny "nepřesně" (\approx realizace náh. veličiny) y_i \dots naměřené hodnoty neznámé funkce y = f(x) v bodech x_i, tj. y_i \approx f(x_i) cíl: určit funkci f(x), resp. její odhad \hat{f}(x), které tyto (s "chybou") naměřené hodnoty
```

Regresní přímka

Předpokládáme, že f je má tvar

$$f(x) = b_0 + b_1 x$$

a odhady parametrů $\beta_0 \approx b_0, \ \beta_1 \approx b_1$ najdeme tzv. **metodou nejmenších čtverců** - hledáme, pro která $\beta_0, \ \beta_1$ je minimální součet čtverců

$$S = \sum_{i=1}^{n} (\beta_0 + \beta_1 x_i - y_i)^2.$$

Metodami mat. analýzy lze ověřit, že hledaná $\beta_0,\,\beta_1$ jsou řešením tzv. soustavy normálních rovnic

$$\beta_0 \cdot n + \beta_1 \sum_{i=1}^n x_i = \sum_{i=1}^n y_i$$

$$\beta_0 \sum_{i=1}^n x_i + \beta_1 \sum_{i=1}^n x_i^2 = \sum_{i=1}^n x_i y_i$$

Regresní parabola

Pro funkci f tvaru

$$f(x) = b_0 + b_1 x + b_2 x^2$$

odhady $\beta_0 \approx b_0, \, \beta_1 \approx b_1, \beta_2 \approx b_2$ metodou nejm. čtverců jsou ty, které minimalizují výraz

$$S = \sum_{i=1}^{n} (\beta_0 + \beta_1 x_i + \beta_2 x_i^2 - y_i)^2$$

a jsou řešením soustavy

$$\beta_0 \cdot n + \beta_1 \sum_{i=1}^n x_i + \beta_2 \sum_{i=1}^n x_i^2 = \sum_{i=1}^n y_i$$

$$\beta_0 \sum_{i=1}^n x_i + \beta_1 \sum_{i=1}^n x_i^2 + \beta_2 \sum_{i=1}^n x_i^2 = \sum_{i=1}^n x_i y_i$$

$$\beta_0 \sum_{i=1}^n x_i^2 + \beta_1 \sum_{i=1}^n x_i^3 + \beta_2 \sum_{i=1}^n x_i^4 = \sum_{i=1}^n x_i^2 y_i$$

(DODATKY K PPSTI)

Intenzita poruch, Weibullovo rozdělení

X...náh. veličina, doba do poruchy (součástky, zařízení)

X...spojitá, f(x)...hustota, F(x)...distribuční fce,

(Protože x>0je čas, jef(x)=0 pro $x\leq 0.)$

Definujme **spolehlivostní funkci** R(x) vztahem

$$R(x) = P(X > x) = 1 - F(x), \tag{1}$$

intenzitu poruch h(x) vztahem

$$h(x) = \frac{f(x)}{R(x)} = \frac{f(x)}{1 - F(x)}.$$
 (2)

Výpočtem pro libovolné $x_0 > 0$ dostaneme:

$$P(X < x_0 + \Delta | X > x_0) = \frac{P(x_0 < X < x_0 + \Delta)}{P(X > x_0)} \approx$$
$$\approx \frac{f(x_0) \Delta}{1 - F(x_0)} = h(x_0) \Delta$$

K popisu životnosti se často hodí použít tzv. Weibullovo rozdělení, které je zobecněním exponenciálního rozdělení.

WEIBULLOVO rozdělení s parametry $c>0,\ \delta>0$:

X má distribuční funkci

$$F(x) = \begin{cases} 0 & \text{pro } x \in (-\infty, 0] \\ 1 - e^{-\left(\frac{x}{\delta}\right)^c} & \text{pro } x \in (0, +\infty) \end{cases}$$

Píšeme: $X \sim W(c, \delta)$.

[$W(1,\delta)$ je zřejmě $Exp(\delta)$.]

Hustota ppsti:

$$f(x) = F'(x) = \begin{cases} 0 & \text{pro } x \in (-\infty, 0] \\ \frac{c}{\delta^c} x^{c-1} e^{-\left(\frac{x}{\delta}\right)^c} & \text{pro } x \in (0, +\infty) \end{cases}$$

Je-li $X \sim W(c, \delta)$, pak intenzita poruch (viz (2)):

$$h(x) = \frac{f(x)}{1 - F(x)} = \frac{c}{\delta} \left(\frac{x}{\delta}\right)^{c-1}$$

Pro c=1 [tj. je-li $X\sim Exp(\delta)$] dostaneme :

 $h(x) = \frac{1}{\delta}$ (= **konstantní** funkce) pro x > 0.

Pro 0 < c < 1 je h(x) klesající funkce pro x > 0.

Pro c > 1 je h(x) rostoucí funkce pro x > 0.

V praxi často:

nejprve 0 < c < 1 (etapa častých poruch), pak $c \approx 1$ (etapa ustáleného provozu), nakonec c > 1 (etapa stárnutí).

Grafem h(x) je pak tzv. vanová křivka.

Součet náhodných veličin, gama rozdělení

 $X_1 \dots$ spojitá s hustotou p
psti $f_1(x_1)$ a distr. fcí $F_1(x_1)$

 $X_2 \dots$ spojitá s hustotou p
psti $f_2(x_2)$ a distr. fcí $F_2(x_2)$

 $\vec{X} = (X_1, X_2)$... se sdruženou hustotou p
psti $f(x_1,\, x_2)$

Předpokládejme, že X_1, X_2 jsou **nezávislé**.

[Pak
$$f(x_1, x_2) = f_1(x_1) \cdot f_2(x_2)$$
].

 $\text{Nechť } \mathbf{Y} = \mathbf{X_1} + \mathbf{X_2}.$

Pak Y je náh. veličinou, označme:

g(y) ... hustota Y,

G(y) ... distrib. fce Y

$$g(y) = ?$$

$$G(y) = ?$$

Přímým výpočtem G(y) a její derivací dle y dostaneme

$$g(y) = \int_{-\infty}^{+\infty} f_1(y - x_2) \cdot f_2(x_2) \, dx$$

Výraz vpravo je tzv. KONVOLUCE hustot $f_1,\,f_2,\,$ píšeme $(\mathbf{f_1}*\mathbf{f_2})(\mathbf{y})\,.$

Platí $(f_1 * f_2)(y) = (f_2 * f_1)(y)$ ("symetrie").

Součet n nezávislých náhodných veličin s rozdělením $Exp(\delta)$ má **gama rozdělení** s parametry $n,\,\delta.$

GAMA rozdělení s parametry $m>0,\ \delta>0$:

X má hustotu ppsti

$$f(x) = \begin{cases} 0 & \text{pro } x \in (-\infty, 0] \\ \frac{x^{m-1}}{\Gamma(m) \, \delta^m} \, e^{-\left(\frac{x}{\delta}\right)} & \text{pro } x \in (0, +\infty) \end{cases}$$

Píšeme: $X \sim \Gamma(m, \delta)$.

Poznámky:

1) Gama funkce $\Gamma(m)$ je definována takto:

$$\Gamma(m) = \int_{0}^{+\infty} t^{m-1} \cdot e^{-t} dt.$$

2) Volbou $m=\frac{\nu}{2},\,\delta=2,$ kde $\nu\in N,$ dostanem
e $\chi^2\text{-}\mathbf{rozdělení}$ (s ν stupni volnosti)